

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μάιος 2023

Έτος 12^ο-Τεύχος

128

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammateia

@agios-stefanos.gr

Fb:

1) Ι.Ν.Κοιμήσεως

Θεοτόκου

& Αγ. Στεφάνου

Δήμου Διονύσου

2) Μουσείο Ενορίας

Αγ. Στεφάνου

Περιεχόμενα

Α) Έρμηνεία του

εξαψαλμου

(ΙΔ' Μέρος)

Β) Λειτουργική

όρολογία

(NB' μέρος)

Γ) Σελίδες από

τὸ Γεροντικὸ

Δ) Δίκαιος Ἰώβ

ὁ πολύαθλος

Ε) Ἀκολουθίες

μηνός

Ἐπιμέλεια

Σύνταξη

π. Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με τὴν Ἁγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες πού εἶναι ἐρμηνευτές τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δὲν γνώριζες».

(Ἁγ.Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Ἑρμηνεία Ἑξαψάλμου

(†Ἱερεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως)

ΙΔ' ΜΕΡΟΣ

Ψαλμ. ΠΖ' (ΠΗ') 87

Στὴ συνέχεια ὁ ποιητὴς ἀποδίδει τὴ δυστυχία τοῦ στό Θεό, στό «θυμό» τοῦ Θεοῦ ὅπως λέγει. Ἔτσι ἐκφράζονται ἀνθρωπομορφικά οἱ συγγραφεῖς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Καί μάλιστα λέγει ὅτι ὁ «θυμός» τοῦ Θεοῦ καταφέρθηκε σκληρά ἐναντίον του. «Ἐπεστηρίχθη» λέγει. Καί ἀκόμη «τά χτυπήματα» τοῦ Θεοῦ τά φαντάζεται σάν τούς «μετεωρισμούς» τῶν κυμάτων, τούς ὁποίους ὁ Θεός ἐπέφερε ἐναντίον του. Εἶναι ἀλλεπάλληλα δηλαδή τά χτυπήματα τοῦ Θεοῦ σ' αὐτόν. Παραθέτω ὅλο τὸ στίχο: *Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τούς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ* (στίχ. 8). Ἔτσι, σάν πολυχτυπημένος καί καταπληγμένος, ἔρχεται σ' αὐτά πού εἶπε καί προηγουμένως, ὅτι δηλαδή νοιώθει τὸν ἑαυτό του πορευόμενο πρὸς τὸ θάνατο, πρὸς τὸν Ἄδη. Τὸν Ἄδη τὸν φαντάζονταν νὰ βρίσκεται στὰ βάθη τῆς γῆς, σέ σκοτεινότητα καί σκιερῶτατο μέρος (Ψάλμ. 62,10. 85,15), σέ *σκιά θανάτου*, ὅπως λέγει ἐδῶ ὁ ψαλμὸς μας. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ ποιητὴς μας φαντάζεται πάλι τὸν ἑαυτό του εὐρισκόμενο σέ «κατώτατο λάκκο». Καί λέγει λοιπόν θρηνώντας: *Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου* (στίχ. 7). Ἀπὸ τὸ ρῆμα «ἔθεντο», πού δὲν ἔχει ἐδῶ ὑποκείμενο, πρέπει νὰ νοήσουμε ὅτι κάποιος ἄλλος συνετέλεσαν γιὰ νὰ βρίσκεται ὁ ποιητὴς μας σ' αὐτὸ τὸ κατάντημα. Αὐτὸ ὅμως δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ στίχο 8, πού ἀναφέραμε καί ὅπου ὁ ποιητὴς ἀποδίδει στό Θεό τὴ δυστυχία του. Γι' αὐτὸ καί στό στίχο 7 πρέπει νὰ προτιμήσουμε τὸ Ἑβραϊκὸ κείμενο, κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ ποιητὴς μας ἀπευθυνόμενος στό Θεό τοῦ λέγει «ἔθηκας». Ὁ Θεός δηλαδή τοῦ προκάλεσε τὴ δυστυχία του. Ἔτσι ὁ στίχ. 7 συμφωνεῖ μὲ τὸν στίχ. 8 ὅπου ὁ ποιητὴς, ξαναλέμε, ἀποδίδει τὴ δυστυχία του στό Θεό.

Ὁ ποιητὴς τώρα στὴ συνέχεια ἔρχεται νὰ μιλήσει μὲ πολὺ πάλι πόνος γιὰ τὸ ψυχικό του μαρτύριο, τὸ ὁποῖο ἀσφαλῶς δὲν θά ἦταν κατώτερο ἀπὸ τὸ σωματικό. Γιατί ἡ ψυχὴ, ὅταν πονάει, πονάει περισσότερο ἀπὸ τὸ σῶμα. Καί ὁ ψυχικός πόνος τοῦ ποιητοῦ εἶναι ὅτι στὴ βασανιστικὴ αὐτὴ κατάσταση πού βρίσκεται τὸν ἐγκατέλειψαν οἱ φίλοι του καί οἱ γνωστοί του. Μάλιστα ὁ ποιητὴς λέγει περὶ αὐτῶν ὅτι τὸν θεωροῦν «βδέλυγμα». Τὸ μὲ ποῖο τρόπο οἱ φίλοι του καί οἱ γνωστοί του τὸν θεώρησαν «βδέλυγμα» μπορούμε νὰ τὸ νοήσουμε ἀπὸ τὴν παρακάτω φράση τοῦ ποιητοῦ: *Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην*, λέγει. Τί σημαίνει ἡ φράση αὐτὴ τοῦ ποιητοῦ; Ὅπως φαίνεται, ὁ ποιητὴς μὲ τὴν φράση αὐτὴ λέει ὅτι παραδόθηκε ὀλόκληρος στὴν ἀρρώστια του, στὴ δυστυχία του καί δὲν μπορεῖ νὰ βγεῖ ἀπ' αὐτήν. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ δὲν συνδέεται αὐτὸ μὲ τὴν προηγούμενη φράση τοῦ ποιητοῦ, στὴν ὁποία μίλησε γιὰ ἐγκατάλειψη τῶν φίλων του. Τὸ ἀντίστοιχο Ἑβραϊκὸ κείμενο τὸ λόγο τοῦ ψαλμωδοῦ μας «παραδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην» τὸν ἔχει: *Εἶμαι κλεισμένος καὶ δὲν μπορῶ νὰ βγῶ*. Δηλαδή, πρόκειται περὶ φυλακῆς.

Συνεχίζεται...

Β) Ἀπὸ τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργικὴ ὁρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικὸ] (NB' μέρος)

Π

Ράσο(ν).

Τὸ ἐξωτερικὸ ἔνδυμα τῶν Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ λέξις ράσο ἔχει δυὸ σημασίες. Ἡ μία ἀναφέρεται στὴν ποιότητα τοῦ ὑφάσματος (ἀπὸ τὴ λατινικὴ λέξις *rasum* = τραχὺ ροῦχο) καὶ ἡ ἄλλη ἀναφέρεται στὴν ἀξία τοῦ ὑφάσματος (ἀπὸ τὴ λέξις «ράκος», τὸ ἀπέριττο ἱμάτιο ποὺ φοροῦσαν οἱ Μοναχοί). Τελικὰ καὶ οἱ δύο λέξεις (ράσο - ράκος) χρησιμοποιῦνταν γιὰ νὰ δηλώσουν τὸ μαῦρο ἐξωτερικὸ ἐπανωφόρι τῶν ἀγάμων Κληρικῶν. Κατὰ τὸν 10' αἰῶνα τὸ φοροῦσαν μόνο οἱ ἀνώτεροι Κληρικοί, ἐνῶ οἱ ἔγγαμοι φοροῦσαν τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες. Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 10 αἰῶνα τὸ ράσο καθιερώθηκε γιὰ ὅλους τοὺς Ἑλληνες Ὁρθοδόξους Κληρικούς. Ράσο φοροῦν καὶ ὅσοι ὑπηρετοῦν στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μᾶς (Ψάλτες, Νεωκόροι κλπ), μόνο μέσα στὸν Ἱ. Ναό.

Ριπίδια.

Εἰδικὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα παλαιότερα χρησιμοποιοῦσαν οἱ Διάκονοι κατὰ τὴ Θ. Λειτουργία, γιὰ νὰ διώχνουν τὰ ἔντομα ποὺ πετοῦσαν πάνω ἀπὸ τὰ Τίμια Δῶρα. Ἦταν κατασκευασμένα ἀπὸ φτερά πτηνῶν, ὑφάσμα ἢ καὶ μέταλλα. Καθὼς ἔπαψε ἡ χρῆση τους, γιατί ἡ φύλαξη τῶν Τιμίων Δῶρων γίνεται μὲ τὰ ἱερά καλύμματα, τὰ ριπίδια ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ τὰ ἐξαπτέρυγα.

Σάββατον Μέγα.

Εἶναι τὸ Σάββατο τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, τὸ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Σύμφωνα μὲ τὸ Συναξάριο τῆς ἡμέρας: «Κατὰ τὸ Μεγάλον Σάββατον γιορτάζομε τὸν ἐνταφιασμό τῶν ἐνωμένων -ἀχωρίστων- μὲ τὴ Θεότητα σώματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρα μας, Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν κάθοδόν Του στὸν ἄδη, μὲ τὰ ὁποῖα τὸ ἀνθρώπινο γένος προσκλήθηκε νὰ ἐπανέλθει ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ ὁδηγήθηκε στὴν αἰώνια ζωή».

Σάκκος.

Ἐπισκοπικὸ λειτουργικὸ ἄμφιο, τὸ ὁποῖο σταδιακὰ ἀντικατέστησε τὸ πολυσταύριο. Τὸ πολυσταύριο, ἦταν φελώνιο, ὅπως τῶν πρεσβυτέρων μὲ πολλοὺς σταυρούς. Ἀπὸ τὸν 18' περίπου αἰῶνα τὸν σάκκο φοροῦσε μόνο ὁ Πατριάρχης καὶ μόνο στὶς μεγάλες γιορτὲς ἀλλὰ γενικεύθηκε σὲ ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους. Προέρχεται ἀπὸ τὰ αὐτοκρατορικὰ ἐνδύματα (βλ. ΘΗΕ 2, 406).

Σαμαρείτιδος Κυριακή.

Ἔτσι λέγεται ἡ Ἑ Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα. Τὴν ἡμέρα αὕτη ἀναγνώσκεται ὡς εὐαγγελικὴ περικοπὴ

αὕτη ποὺ περιέχει τὸ γεγονός τῆς συνομιλίας τοῦ Κυρίου μὲ τὴ Σαμαρείτιδα (Ἰω. δ' 5-42). Ἡ τιμὴ πρὸς τὴ Σαμαρείτιδα κατὰ τὴν Κυριακὴ αὕτη, σύμφωνα μὲ τὸ Συναξάριο τῆς ἡμέρας ὀρίσθηκε ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς στὴ συνομιλία τοῦ αὕτη ὁμολογεῖ ὀλοφάνερα ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας.

Σαρανταλείτουργο.

Ἔτσι ὀνομάζεται ἡ ἐπὶ σαράντα συνεχεῖς ἡμέρες τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας ὑπὲρ τῶν ζώντων ἀλλὰ κυρίως ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων.

Σαραντισμός.

Ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἰωσήφ, μετὰ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ σὲ σαράντα ἡμέρες, ὅπως ὀρίζει ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πῆγαν τὸν Χριστὸ στὸν ναό, καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μᾶς τὸ γιορτάζει στὶς 2 Φεβρουαρίου, δηλαδὴ 40 ἡμέρες μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Ὅμως δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ γιορτὴ ποὺ ἀναφέρεται ἀπλῶς στὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ μιὰ γιορτὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζεῖ κατὰ Χριστόν.

Τὴ γιορτὴ αὕτη τοῦ σαραντισμοῦ τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία μᾶς τὴν ἔκανε καὶ τελετὴ, ἀκολουθία τοῦ σαραντισμοῦ κάθε ἀνθρώπου, μετὰ τὴ γέννησή του. Τὴ τεσσαρακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴ γέννηση προσφέρεται τὸ βρέφος ἀπὸ τὴ μητέρα του στὸν Ναό. Ἡ προσφορὰ αὕτη, σύμφωνα καὶ μὲ τὶς εὐχὲς τῆς Ἀκολουθίας τοῦ σαραντισμοῦ ἔχει διπλὴ σημασία καὶ ἔννοια. Πρῶτα εὐλογεῖται ἡ μητέρα γιατί τελείωσε ὁ καθαρισμὸς τῆς ἀπὸ τὰ αἵματα τῆς λοχείας. Καὶ ἡ Ἐκκλησία, ὅπως εὐχεται γιὰ κάθε κατάσταση καὶ ἀσθένεια, ἔτσι εὐχεται καὶ γιὰ τὴ γυναῖκα ποὺ γέννησε καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ αἰσθάνεται κόπωση καὶ σωματικὴ ἀδυναμία, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀζιωθεῖ νὰ μετέχει «τῶν ἀγίων μυστηρίων» ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπείχε λόγῳ τοῦ ἐγκλεισμοῦ τῆς στὸ σπῆτι. Προσεύχεται νὰ τὴν καθαρῖσει καὶ γιὰ τὸν λόγο ὅτι ὁ τρόπος γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως τὸν γνωρίζουμε σήμερα, εἶναι μεταπτωτικός. Κατὰ δεύτερον εἶναι εὐχαριστήρια τελετὴ γιὰ τὴ γέννηση ἐνὸς παιδιοῦ. Καὶ αὐτὸ γιατί ἡ σύλληψη καὶ ἡ γέννηση ἐνὸς παιδιοῦ δὲν εἶναι μόνο ἔργο τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ αἰσθανόμεσθε ὅτι ἀνήκει στὸν Θεό. Ἔτσι τὸ προσφέρουμε στὸν Θεὸ καὶ Ἐκεῖνος διὰ τοῦ Ἱερέως μᾶς τὸ παραχωρεῖ καὶ πάλι γιὰ νὰ τὸ ἀναθρέψουμε. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἀνήκει στὸν Θεό. Πρὶν νὰ παραδώσει ὁ Ἱερέας τὸ παιδί στὴ μητέρα, εἰς εἶναι ἄρρεν, τὸ εἰσάγει καὶ στὸ ἱερὸ Βῆμα.



Γ) Σελίδες από τὸ Γεροντικὸ

ΤΟΜΟΣ Γ' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Περὶ διακρίσεως

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἀγάθων: «Ἐὰν κάποιος μοῦ εἶναι ὑπερβολικὰ ἀγαπητὸς ἀλλὰ καταλάβω ὅτι μὲ παρασύρει σὲ κάποιον ἐλάττωμα, κόβω ἀμέσως τὶς σχέσεις μου μαζί του».

Εἶπε ἐπίσης ὁ ἀββᾶς Δανιήλ: «Ὅσο ἀκμάζει τὸ σῶμα, τόσο ἡ ψυχὴ ἀδυνατίζει, καὶ ὅσο τὸ σῶμα ἀδυνατίζει, τόσο ἡ ψυχὴ ἀκμάζει».

Ρωτήθηκε ὁ μακάριος Ἐπιφάνιος ἐὰν ἀρκεῖ ἓνας δίκαιος ἄνθρωπος γιὰ νὰ κινήσει τὸν Θεὸ σὲ εὐσπλαχνία, καὶ εἶπε: «Ναί, γιατί ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶπε: Ψάξτε νὰ βρεῖτε ἓναν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι στὴν πράξη δίκαιος καὶ εὐσεβῆς καὶ θὰ φανῶ σπλαχνικὸς γιὰ ὅλο τὸ λαό».

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας: «Ἡ ἀπλότητα καὶ τὸ νὰ μὴν ἔχουμε περὶ πολλοῦ τὸν ἑαυτό μας, καθαρίζει τὴν καρδιά ἀπὸ τὴν πονηρία».

Ὁ ἴδιος εἶπε: «Καμιὰ ἀρετὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναμετρηθεῖ μὲ τὴν ἀρετὴ, νὰ μὴν ἐξουθενώσουμε τὸν ἄλλον».

Ρωτήθηκε ἀπὸ κάποιον ἢ ἀμμᾶς Θεοδώρα σχετικὰ μὲ τὰ ἀκούσματα ποὺ φθάνουν στ' αὐτιά μας: «Πῶς εἶναι δυνατὸν -εἶπε- ὅταν γενικὰ τ' αὐτιά μας δέχονται λόγια κοσμικῶν ἀνθρώπων ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλα ἄσχετα, νὰ παραμένουν προσανατολισμένα στὸν Θεὸ μόνο;» Καὶ ἡ ἀμμᾶς τοῦ λέει: «Ὅπως ἀκριβῶς ἂν κάθεσαι σὲ τραπέζι ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ φαγητὰ καὶ τρῶς βέβαια, ἀλλὰ ὄχι μὲ εὐχαρίστηση, τὸ ἴδιο καὶ ὅταν κοσμικὰ λόγια φθάνουν στ' αὐτιά σου, τὴν καρδιά σου νὰ ἔχεις στραμμένη στὸν Θεὸ καὶ μ' αὐτὴ τὴ διάθεση δὲν θ' ἀκοῦς μὲ εὐχαρίστηση καὶ δὲν παθαίνεις καμιὰ ζημιὰ».

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἰακώβ: «Δὲν χρειάζονται τὰ λόγια μοναχὰ, γιατί πολλὰ λένε οἱ ἄνθρωποι τοῦτον τὸν καιρὸ, χρειάζονται ἔργα. Αὐτὸ εἶναι τὸ ζητούμενο καὶ ὄχι τὰ λίγα τὰ ἄκαρπα».

Ρωτήθηκε ὁ ἀββᾶς Μιῶς ἀπὸ ἓναν στρατιωτικὸ ἐὰν ὁ Θεὸς δέχεται τὸν μετανοημένο. Κι ἐκεῖνος ἀφοῦ τὸν κατήχησε λέγοντάς του πολλὰ, τὸν ρώτησε: «Πές μου, ἀγαπητέ, ἐὰν σχισθεῖ ἡ χλαίνη σου, τὴν πετᾷς;» «Ὁχι, -εἶπε- τὴ ράβω πάλι καὶ τὴ χρησιμοποιοῦ». «Ἄν λοιπὸν ἐσὺ τοῦ λέει ὁ Γέροντας- λυπάσαι τὸ ροῦχο σου, ὁ Θεὸς δὲν θὰ λυπηθεῖ τὸ δικό του πλάσμα;»

Εἶπε Γέροντας: «Μὴν κάνεις τίποτε, προτοῦ ἐξετάσεις τὴν καρδιά σου ἂν αὐτὸ ποὺ θέλεις νὰ κάνεις εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ».

Εἶπε Γέροντας: «Οἱ Προφῆτες ἔγραψαν τὰ βιβλία (τῆς Γραφῆς). Ἦρθαν κατόπιν οἱ Πατέρες καὶ τὰ ἐφάρμοσαν. Οἱ μεταγενέστεροι τὰ ἀποστήθισαν. Ἦρθε κι αὐτὴ ἡ γενεά, τὰ ἔγραψε καὶ τὰ τοποθέτησε στὰ ράφια, ὅπου μένουν ἀχρησιμοποίητα».

Δ) Ὁ Ἅγιος τοῦ Μῆνα



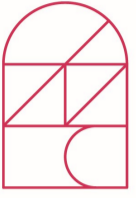
Δίκαιος Ἰώβ
ὁ Πολυάθλος,
6 Μαΐου

Ὁ δίκαιος Ἰώβ καταγόταν ἀπὸ τὴν ἀρχαία πόλη Αὐσίτιδα,

ποὺ βρισκόταν στὴν Ἀραβία, κοντὰ στὴν σημερινὴ Δαμασκὸ. Εἶναι γνωστὸς γιὰ τὴν θαυμαστὴ ὑπομονὴ του στοὺς πειρασμοὺς καὶ τὶς θλίψεις ποὺ ἀντιμετώπισε, καθὼς ἐπίσης γνωστὴ εἶναι καὶ ἡ φράση ἰώβειος ὑπομονή, ποὺ δηλώνει τὴν μεγάλη ὑπομονὴ στὶς δυσκολίες καὶ τὰ λυπηρὰ τῆς ζωῆς. Εὐλογήθηκε πλοῦσια ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς τεκνοποιίας, ἀφοῦ εἶχε ἑπτὰ γιους καὶ τρεῖς θυγατέρες. Ἐπέτρεψε ὁμοῦς ὁ Θεὸς νὰ πεθάνουν ὅλα μαζί τὰ παιδιά του, νὰ χάσει ὅλα του τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ στὴν συνέχεια νὰ προσβληθεῖ ἀπὸ ἀνίατη ἀσθένεια, ποὺ ταλαιπωροῦσε ὅλο του τὸ σῶμα. Οἱ πληγές του ἦταν γεμάτες πύο, μύριζαν ἄσχημα καὶ τὸν πονοῦσαν καὶ γι' αὐτὸ τὶς ἔξυνε μὲ ἓνα ὄστρακο καθισμένος «ἐπὶ κοπρίας» μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ὅμως, παρὰ τὴν μεγάλη του θλίψη καὶ τὸν σωματικὸ του πόνο, συνέχισε νὰ δοξολογῆ τὸν Θεό. Στὴν γυναίκα του, ποὺ τὸν προέτρεψε νὰ βλασφημήσῃ τὸν Θεὸ καὶ νὰ δώσῃ τέλος στὴν ζωὴ του, ἀπάντησε: «γιατί μίλησες ἔτσι σὰν μία ἀνόητη γυναίκα; ἐὰν δεχθήκαμε τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὸν Θεό, τὰ κακὰ δὲν θὰ τὰ ὑπομείνουμε;». «Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας». Κάποια στιγμὴ, βέβαια, συνομιλώντας μὲ τοὺς τρεῖς φίλους του ποὺ τὸν ἐπισκέφθηκαν, λόγῳ τοῦ ἀβάσταχτου πόνου του, ἐξέφρασε κάποια παράπονα στὸν Θεό, ἀλλὰ μετενόησε καὶ ὁ Θεὸς τὸν συγχώρεσε. Οἱ πειρασμοὶ ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ λάμψῃ ἡ ἀρετὴ τοῦ Ἰώβ καὶ νὰ εὐλογηθεῖ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρὶν τὴν δοκιμασία, ἀφοῦ ἀξιώθηκε νὰ δεῖ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἄλλα παιδιά καὶ περισσότερα ἀγαθὰ ἀπὸ ὅσα εἶχε προηγουμένως.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τοῦ πολυάθλου Ἰώβ μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι οἱ πειρασμοὶ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πάθη, τὰ λάθη καὶ τὶς ἀμαρτίες τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τὸν διάβολο. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀπειραστος καὶ δὲν πειράζει κανέναν. Ἐπιτρέπει ὁμοῦς τοὺς πειρασμοὺς γιὰ νὰ δοκιμασθεῖ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ ἀφυπνισθεῖ ἀπὸ τὸν λήθαργό τῆς ἀμαρτίας καὶ νὰ ὑποκινηθεῖ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν κάθαρση ἀπὸ τὰ πάθη, οὕτως ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποκτήσῃ κοινωνία μὲ τὸν Θεό. Στοὺς ἀγίους ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς τοὺς πειρασμοὺς γιὰ νὰ λάμψῃ ἡ ἀρετὴ τους καὶ γιὰ νὰ καταστοῦν πρότυπα τῶν πειραζομένων καὶ παράδειγμα πρὸς μίμηση.

Ε) Πρόγραμμα Άκολουθιών Μαΐου 2023

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
		<p style="text-align: center;">2 Άνακομιδή λειψάνων Άγ. Αθανασίου</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος, Θ. Λειτουργία & μ.Άγιασμός 6.50 π.μ.</p>	 <p>ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ</p> <p>ΑΝΟΙΚΤΟ κάθε Παρασκευή 9.30 - 11.30 πμ 5.30 - 7 μμ</p>		<p style="text-align: center;">5 Άγ. Ειρήνης & Όσ. Έφραϊμ</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">6</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.</p>
<p style="text-align: center;">7 ΚΥΡΙΑΚΗ του Παραλύτου</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">8 Άγ. Ιωάννου του Θεολόγου</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">9</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">10 Τετάρτη Μεσοπεντηκοστής</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Τò μυστήριο τῆς εξομολογήσεως</i> <i>θα τελεσθεῖ στις</i> <i>9 Μαΐου</i> <i>ἀπὸ τις 10 π.μ.</i> <i>καὶ στις 22 Μαΐου</i> <i>5.30-7 μ.μ.</i></p>		<p style="text-align: center;">13</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.</p>
<p style="text-align: center;">14 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Σαμαρείτιδος</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">15</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p>ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΟΜΙΛΙΑ Έρμηνεία στο βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κάθε Παρασκευή 6 μμ στο Μουσείο τῆς Ένορίας μας</p>		<p>ΖΗΤΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΑΣ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ VIBER</p> <p>Εἶναι ὁ μοναδικὸς τρόπος νὰ ἔχετε καθημερινή ἐγκαιρὴ ἐνημέρωση στο κινητό σας γιὰ ὅσα συμβαίνουν στὴν ἐνορία μας.</p>		<p style="text-align: center;">20</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ. (λόγω μυστηρίων)</p>
<p style="text-align: center;">21 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Τυφλοῦ (Άγ. Κων/νου & Ἑλένης)</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">22</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">23</p> <p style="text-align: center;">Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">24 Ἀπόδοση Πάσχα</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 8.30 01.00</p>	<p style="text-align: center;">25 ΑΝΑΛΗΨΗ ΧΡΙΣΤΟΥ</p>		<p style="text-align: center;">27 Άγ. Ιωάννου τοῦ Ῥώσου</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.</p>
<p style="text-align: center;">28 ΚΥΡΙΑΚΗ Άγ. Πατέρων</p> <p style="text-align: center;">Ώρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>		<p>ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ (Καφές στὴ τραπεζαρία τοῦ Ναοῦ) Α΄ Κυριακή τοῦ μήνα: 7 Μαΐου Δ΄ Κυριακή τοῦ μήνα: 28 Μαΐου</p>		<p>ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ (στὴ τραπεζαρία τοῦ Ναοῦ) Α΄ Κυριακή τοῦ μήνα: 7 Μαΐου Δ΄ Κυριακή τοῦ μήνα: 28 Μαΐου</p>		